

WAĆLAW KOZAKIEWICZ
(1911 – 1959)

Waćław Kozakiewicz urodził się 23 stycznia 1911 roku w Warszawie. Marczewski (1969) podaje, że Waćław Kozakiewicz urodził się w Złotnikach koło Jędrzejowa. Tymczasem we własnoręcznie napisanym i podpisanym życiorysie, umieszczonym na odwrocie podania z dnia 5 września 1929 roku kierowanego do Jego Magnificencji Rektora Uniwersytetu Warszawskiego, w którym prosi o zaliczenie go w poczet studentów Uniwersytetu Warszawskiego na Wydziale Matematyczno-Przyrodniczym pisze: *Urodziłem się 23 stycznia 1911 r. w Warszawie, ochrzczony zostałem we wsi Złotniki powiatu Jędrzejowskiego.* Również w Świadectwie Urodzin sporządzonym przez proboszcza Parafii Złotniki w dniu 8 lipca 1911 r. stwierdza się, że Waćław Kozakiewicz urodził się 23 stycznia 1911 roku w Warszawie.

Był synem Jana Mieczysława (1882–1945), inżyniera-technologa, nauczyciela matematyki i fizyki i dyrektora Gimnazjum im. Mikołaja Reya w Warszawie, oraz Taidy Marii Anny z Trószyńskich.

Od 1 września 1920 roku był uczniem Gimnazjum im. Mikołaja Reya w Warszawie. Po zdaniu egzaminu dojrzałości typu humanistycznego, w dniu 21 maja 1929 roku otrzymał Świadectwo Dojrzałości. Interesujący jest fakt, że Waław Kozakiewicz nie zdawał na maturze egzaminu z matematyki, natomiast w Świadectwie Dojrzałości zapisano, że w klasach VI–VIII uzyskał bardzo dobrą ocenę roczną z matematyki.

W dniu 5 września 1929 roku złożył dokumenty na Wydział Matematyczno-Przyrodniczy Uniwersytetu Warszawskiego stwierdzając: *Obecnie gorącym moim pragnieniem jest studiować nauki ścisłe, wobec czego staram się o przyjęcie na Wydział Matematyczno-Przyrodniczy Uniwersytetu Warszawskiego*. W dniu 1 października 1929 roku rozpoczął studia matematyczne na Uniwersytecie Warszawskim. Pracował w studenckim Kole Matematyczno-Fizycznym i przez rok był jego wiceprezesem. Wykładów z analizy matematycznej, teorii mnogości i teorii liczb słuchał u Waława Sierpińskiego, wykładów z zasad logiki matematycznej u Jana Łukasiewicza, z algebry wyższej i teorii wyznaczników u Samuela Dicksteina, wykładów z teorii funkcji analitycznych u Stanisława Saksa, wykładów z równań różniczkowych u Ottona Nikodyma, z teorii prawdopodobieństwa u Aleksandra Rajchmana oraz wybranych rozdziałów teorii funkcji analitycznych i seminarium z teorii funkcji analitycznych u Stefana Mazurkiewicza. Interesował się początkowo teorią funkcji analitycznych, następnie teorią prawdopodobieństwa i statystyką matematyczną. Był uczniem przede wszystkim Stefana Mazurkiewicza. W dniu 7 listopada 1933 roku przyznano mu dyplom magisterski.

W roku akademickim 1933/34 studiował na Rocznym Studium Pedagogicznym na Wydziale Humanistycznym Uniwersytetu Warszawskiego.

Od 1 listopada 1933 roku do 31 października 1938 roku był starszym asystentem w Zakładzie Statystyki Matematycznej na Wydziale Ogrodniczym Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego (SGGW) w Warszawie, kierowanym przez znakomitego statystyka Jerzego Sławę – Neymana.

Doktoryzował się na Uniwersytecie Warszawskim. W dniu 12 grudnia 1935 roku złożył egzamin z matematyki i mechaniki teoretycznej na stopień doktora matematyki. Doktorat uzyskał w roku 1936. Promotorem był profesor Stefan Mazurkiewicz.

W listopadzie 1938 roku wyjechał jako stypendysta Funduszu Kultury Narodowej do Francji, gdzie zastała go wojna. Najpierw służył w utworzonym tam wojsku polskim, a w roku 1944 z okupowanej Francji przedostał się przez Hiszpanię do Kanady.

Od roku 1945 wykładał matematykę na uniwersytecie prowincji Saskatchewan w Saskatoon w Kanadzie, od roku 1949 jako profesor – na uniwersytecie francuskim w Montrealu. Był bratem Stefana, profesora historii sztuki Uniwersytetu Warszawskiego.

Zmarł na zawał serca w Montrealu w dniu 8 marca 1959 roku, pozostawiając żonę Naonnie, Kanadyjkę, i syna.

PRACE OPUBLIKOWANE

- [1] Un théorme sur les operateurs et son application la théorie des laplaciens generalizes, Sprawozdania z Posiedzeń Towarzystwa Naukowego Warszawskiego, Wydział III Nauk Matematyczno-Fizycznych, 26, (1933), Societas Scientarium Varsaviensis, Warszawa 1933.
- [2] Sur les fonctions caractéristiques et leur application aux théormes limites du calcul des probabilités, Annales de la Société Polonaise de Mathématique, 13, (1934), 24–43.
- [3] Sur un theorem de Glivenko, Sprawozdania z Posiedzeń Towarzystwa Naukowego Warszawskiego, Wydział III Nauk Matematyczno-Fizycznych, 30, (1937), Societas Scientarium Varsaviensis, Warszawa 1937.
- [4] Sur les conditions nécessaires et suffisantes de la convergence stochastique, Comptes rendus des séances de l'Académie des Sciences, 205, p.1028, séance du 29 novembre 1937.
- [5] Sur un theorem asymptotique du calcul des probabilités, Annales de la Société Polonaise de Mathématique, 17, (1938).
- [6] Sur les conditions necessaries et suffisantes pour la convergence stochastique, Fundamenta Mathematicae, 31, (1938), 160–178.

ŹRÓDŁA:

- Marczewski E., Kozakiewicz Wacław (1911–1959), w: *Polski Słownik Biograficzny*, Tom XIV, Zakład Narodowy im. Ossolińskich, Wydawnictwo PAN, Wrocław-Warszawa-Kraków, 1968–1969, 598–599.
- Zasoby Archiwów Uniwersytetu Warszawskiego i Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego.

Mirosław Krzyśko – Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu

